

Το Βιβλίο του Ιωήλ και η Λαοδικειακή Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδομης Ημέρας - Αριθμός Σαράντα Δύο

Jeff Pippenger
2026-02-09

Αριθμός Σαράντα Δύο

Όταν το εικοστό τρίτο κεφάλαιο του Λευιτικού διαιρεθεί σε δύο ίσες γραμμές των είκοσι δύο εδαφίων σε συνδυασμό με τη γραμμή του Χριστού, όπου οι εορτές της άνοιξης συνάντησαν το αντίτυπό τους, μπορούμε να καταδείξουμε μια γραμμή που αρχίζει με τα τρία βήματα του Πάσχα της Παρασκευής εσπέρας, των αζύμων του Σαββάτου και των πρώτων καρπών κατά την πρώτη ημέρα της εβδομάδος. Αυτό αποτελεί ένα ορόσημο, όπως παριστάνεται από το βάπτισμα του Χριστού, αλλά αυτό το ένα ορόσημο έχει τρία βήματα.

Όταν αρχίζουμε από την ανάσταση και επεκτεινόμαστε σαράντα ημέρες προς το μέλλον, φθάνουμε σε ένα σημείο καμπής, διότι τότε ο Χριστός έπαυσε να διδάσκει πρόσωπο προς πρόσωπο και ανήλθε μέσα στις νεφέλες. Οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες επίσης αναβαίνουν μέσα στις νεφέλες.

Και ήκουσαν φωνήν μεγάλην εκ του ουρανού, λέγουσαν προς αυτούς· Ανάβητε εδώ. Και ανέβησαν εις τον ουρανόν εν τη νεφέλη· και οι εχθροί αυτών εθεώρησαν αυτούς. Και εν εκείνη τη ώρα έγινε σεισμός μέγας, και το δέκατον της πόλεως έπεσεν, και εφονεύθησαν εν τω σεισμό ονόματα ανθρώπων επτά χιλιάδες· και οι λοιποί κατελήφθησαν υπό φόβου, και έδωσαν δόξαν εις τον Θεόν του ουρανού. Η ουαί η δευτέρα παρήλθεν· ιδού, η ουαί η τρίτη έρχεται ταχέως. Και ο έβδομος άγγελος εσάλπισε· και έγιναν φωναί μεγάλαι εν τω ουρανώ, λέγουσαι· Αι βασιλείαι του κόσμου εγένοντο βασιλεία του Κυρίου ημών και του Χριστού αυτού, και θέλει βασιλεύσει εις τους αιώνας των αιώνων. Αποκάλυψις 11:12–15.

Το δεύτερο και το τρίτο ουαί είναι το Ισλάμ, και ο έβδομος άγγελος είναι το τρίτο ουαί, το οποίο είναι, για μία ακόμη φορά, το Ισλάμ. Το τρίτο ουαί έρχεται ταχέως κατά τον σεισμό. Ο σεισμός είναι ο νόμος της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες· οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι το θηρίο της γης της Αποκάλυψης δεκατρία, και ο νόμος της Κυριακής είναι ο κλωνισμός, που είναι ένας σεισμός. Το θηρίο της γης είναι ο εξέχων βασιλιάς των δέκα βασιλέων, και όταν οι Ηνωμένες Πολιτείες ανατρέπονται με τον νόμο της Κυριακής, το δέκατο μέρος της πόλεως θα έχει πέσει. Κατά την ίδια ώρα του νόμου της Κυριακής, οι δύο μάρτυρες, τους οποίους αντιπροσωπεύουν ο Ηλίας και ο Μωυσής, οι ίδιοι δύο μάρτυρες που εμφανίστηκαν μεταμορφωμένοι μαζί με τον Χριστό ενώπιον του Πέτρου, του Ιακώβου και του Ιωάννου, ανυψώνονται στον ουρανό μέσα σε νεφέλη, και όλοι βλέπουν, διότι οι εχθροί τους τούς είδαν.

Σαράντα ημέρες μετά την ανάσταση, ο Ιησούς «ανελήφθη» μέσα στις νεφέλες, και άρχισαν οι δέκα ημέρες στο ανώγειο. Η ανάληψη είναι μια οπτική δοκιμασία, όπως και ο δεύτερος από τους τρεις αγγέλους. Κατά την ανάληψή Του οι άγγελοι δήλωσαν ότι θα επέστρεφε με νεφέλες, όπως

ακριβώς μόλις είχε αναληφθεί με νεφέλες.

Και αφού είπε ταύτα, ενώ αυτοί έβλεπαν, ανυψώθη, και νεφέλη τον υπεδέχθη από τα μάτια τους. Και ενώ αυτοί ατένιζαν επίμονα προς τον ουρανό, καθώς αυτός ανερχόταν, ιδού, δύο άνδρες εστάθησαν πλησίον αυτών με λευκή ενδυμασία· οι οποίοι και είπαν, Άνδρες Γαλιλαίοι, τι στέκεσθε και ατενίζετε προς τον ουρανό; ούτος ο Ιησούς, ο οποίος ανελήφθη από εσάς εις τον ουρανό, ούτως θέλει ελθεί κατά τον ίδιον τρόπον με τον οποίον τον είδατε να πορεύεται εις τον ουρανό. Πράξεις 1:9–11.

Η επιστροφή Του κατά τη Δευτέρα Αυτού Παρουσία είναι εν τη «δόξη» της βασιλείας Αυτού.

Διότι όποιος ντραπεί για μένα και για τους λόγους μου μέσα σ' αυτή τη μοιχαλίδα και αμαρτωλή γενεά, και ο Υιός του ανθρώπου θα ντραπεί γι' αυτόν, όταν έλθει μέσα στη δόξα του Πατέρα του μαζί με τους αγίους αγγέλους. Μάρκος 8:38.

Αυτή η ίδια «δόξα» είναι εκείνη που έγιναν μάρτυρες ο Πέτρος, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης στο Όρος της Μεταμορφώσεως. Το Όρος της Μεταμορφώσεως ήταν επίσης ένα δεύτερο βήμα, του οποίου προηγήθηκε η Καισάρεια η Φιλίππου και το οποίο ακολουθήθηκε από την Καισάρεια τη Θαλάσσια αντιστοίχως. Η δεύτερη δοκιμασία είναι επίσης η δοκιμασία της εικόνας του θηρίου, μια δοκιμασία που απαιτεί την προφητική αναγνώριση ότι η εικόνα του θηρίου διαμορφώνεται. Η δεύτερη δοκιμασία είναι επίσης ο Μελσάρ που επιθεωρεί τον Δανιήλ και τους φίλους του, για να συγκρίνει τα πρόσωπά τους με εκείνα όσων δεν έτρωγαν όσπρια. Είναι μια οπτική δοκιμασία. Το δεύτερο βήμα στα τρία βήματα της διαθήκης στην ιστορία της διαθήκης του Άβραμ ήταν το «σημείο» της περιτομής. Το δεύτερο βήμα αντιπροσωπεύει τη σφράγιση του λαού του Θεού καθώς αυτοί υψώνονται ως σημαία. Το δεύτερο βήμα είναι εκεί όπου εκδηλώνεται η «δόξα», διότι τα τρία βήματα του πρώτου αγγέλου είναι φόβος, «δόξα» και κρίση. Η τεσσαρακοστή ημέρα της πεντηκοστιανής περιόδου ευθυγραμμίζεται με το Όρος της Μεταμορφώσεως. Βγάλε τα υποδήματά σου, διότι ο τόπος όπου στέκεσαι είναι γη αγία.

Η ανάληψη αποτελεί οπτική δοκιμασία, και στην ακολουθία των εορτών, η ανάληψη στο όριο των σαράντα ημερών προηγείται κατά πέντε ημέρες της εορτής των Σαλπίγγων. Η εορτή των Σαλπίγγων προσδιορίζει την προειδοποίηση της εβδομης σάλπιγγας, η οποία είναι η προειδοποίηση του Ισλάμ.

Η ανάληψη ακολουθεί τις σάλπιγγες κατά πέντε ημέρες, και έπειτα πέντε ημέρες μετά την ανάληψη η Ημέρα του έξιλασμού σηματοδοτεί την κρίση. Η σάλπιγγα είναι οι παλαιαι όδοί, είναι το μήνυμα της Λαοδικείας, είναι το Ίσλάμ και είναι το θεμελιώδες μήνυμα του πρώτου αγγέλου. Πέντε ημέρες αργότερα, όταν η «πρόσωπο προς πρόσωπο» διδασκαλία τελειώνει, η όρατη δεύτερη δοκιμασία του δευτέρου αγγέλου σηματοδοτείται από την ανάληψη. Πέντε ημέρες μετά από αυτό, η κρίση σηματοδοτεί τον τρίτο άγγελο.

Πέντε ημέρες αφότου ολοκληρωθεί η κρίση επί του οίκου του Θεού, η κρίση έρχεται επί των Ηνωμένων Πολιτειών, όπως σηματοδοτείται από την Ημέρα της Πεντηκοστής.

Και είπε προς τον Άβραμ, Γνώριζε με βεβαιότητα ότι το σπέρμα σου θα είναι πάροικος σε γη που δεν θα είναι δική του, και θα υπηρετήσει εκείνους· και εκείνοι θα το καταθλίψουν

τετρακόσια έτη· αλλά και το έθνος, το οποίο θα υπηρετήσουν, εγώ θα κρίνω· και έπειτα θα εξέλθουν με μεγάλη περιουσία. Γένεσις 15:13, 14.

Η «μεγάλη ουσία» την οποία κατέχουν οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες κατά τον νόμο της Κυριακής, όταν κρίνεται το «έθνος» των Ηνωμένων Πολιτειών, είναι η ουσία του έκτου κεφαλαίου του Ησαΐα, η οποία αντιπροσωπεύει τη Θεότητα. Η προφητεία της διαθήκης του Αβραάμ λέγει «και τὸ ἔθνος ἐκεῖνο», ταυτοποιώντας έτσι ότι ο λαός του Θεού σφραγίζεται πριν από τον νόμο της Κυριακής. Έπειτα, κατά τον νόμο της Κυριακής, σε μια περίοδο που παριστάνεται από τις επτά ημέρες της εορτής της Σκηνοπηγίας, η όψιμη βροχή εκχέεται χωρίς μέτρο, καθώς η κρίση συντελείται επί του μεγάλου πλήθους που βρίσκεται έξω από τον οίκο του Θεού.

Στις 18 Ιουλίου 2020 οι δύο μάρτυρες εφονεύθησαν στους δρόμους των Σοδόμων και της Αιγύπτου. Οι δύο μάρτυρες ήταν ο Μουσής και ο Ηλίας, και ο William Miller ήταν ο Ηλίας της ιστορίας του. Στο όνειρό του έκλεισε τα μάτια του για μια στιγμή, και στις 18 Ιουλίου 2020 προφητικώς έκλεισε τα μάτια του εν θανάτῳ. Όταν άνοιξε τα μάτια του, το δωμάτιο ήταν άδειο, μια θύρα και τα παράθυρα ήταν ανοικτά. Όταν τότε ο Miller είδε το έργο που επιτελούσε ο άνθρωπος με τη βούρτσα για τη σκόνη, τον παρεκάλεσε να είναι προσεκτικός, και ο άνθρωπος με τη βούρτσα για τη σκόνη τον διαβεβαίωσε ότι όλα θα ήσαν καλά.

Όταν ο Μίλλερ αφυπνίσθηκε στην έρημο, τον Ιούλιο του 2023, έφθασε η εορτή των αζύμων, ακριβώς πριν από την ανάσταση στις 31 Δεκεμβρίου 2023. Σε εκείνο το σημείο—το προφητικό μήνυμα της αληθινής Κραυγής του Μεσονυκτίου, η «κραυγή» την οποία τυποποιούσε κάθε άλλο προφητικό μήνυμα που είχε ποτέ αποσφραγισθεί—άρχισε να αποσφραγίζεται, διότι το τέλος των τρεισήμισι ημερών προσδιορίζει έναν «καιρό του τέλους», και στον «καιρό του τέλους» υπάρχει πάντοτε μία προφητική αποσφράγιση. Αυτό συμβαίνει πάντοτε, διότι ο Χριστός είναι ο ίδιος χθες, σήμερα και στους αιώνες. Οι σχέσεις Του με τους ανθρώπους είναι πάντοτε οι ίδιες, διότι εργάζεται τώρα κατά τις ίδιες «γραμμές» όπως πάντοτε εργαζόταν. Στο τέλος των τρεισήμισι ημερών αποσφραγίσθηκε η Αποκάλυψη του Ιησού Χριστού.

Το αναστημένο σώμα είχε προτυπωθεί από τον Αδάμ, ο οποίος πρώτα πλάστηκε και έπειτα δέχθηκε την πνοή της ζωής. Τα νεκρά ξηρά οστά του Ιεζεκιήλ 37 επίσης πρώτα συναρμολογήθηκαν με μία προφητεία, και κατόπιν ζωοποιήθηκαν με μία δεύτερη προφητεία, η οποία έφερε την πνοή της ζωής στο άψυχο σώμα με ένα μήνυμα των τεσσάρων ανέμων, το οποίο είναι το μήνυμα της σφραγίσεως. Και στα δύο παραδείγματα, η προφητεία που αποσφραγίζεται αποτελείται από δύο μέρη, τα οποία παρουσιάζονται με ποικίλους τρόπους. Είναι το εσωτερικό και το εξωτερικό· είναι το όραμα των ποταμών Ουλαΐ και Χιδδέκελ· είναι τα οράματα chazon και mareh· είναι οι δύο μάρτυρες, οι δύο χρυσοί σωλήνες, και ούτω καθεξής.

Στην ιστορία των Μιλλεριτών, η Κραυγή του Μεσονυκτίου ήταν η προφητεία που ενώθηκε με την προφητεία του δευτέρου αγγέλου. Μία προφητεία δύο σταδίων. Όταν τα ξηρά οστά των νεκρών αναστήθηκαν το 2023, θα έπρεπε, από προφητική αναγκαιότητα, να υποβληθούν σε δοκιμασία, διότι η αποσφράγιση μιας προφητείας πάντοτε εγκαινιάζει μία διαδικασία δοκιμασίας τριών σταδίων. Οι πρώτες δύο δοκιμασίες θα ήταν η θεμελιώδης δοκιμασία και έπειτα η δοκιμασία του

ναού.

Πέντε ημέρες μετά την ανάσταση—η φωνή εν τη ερήμω, η οποία αντιπροσωπεύεται από την περίοδο των αζύμων, λήγει, διότι ο Ηλίας, ο οποίος αντιπροσωπεύεται από τον Μίλλερ και τον Ιωάννη τον Βαπτιστή, αμφότεροι προετοίμασαν την οδό για Εκείνον του οποίου τα υποδήματα δεν ήσαν άξιοι να βαστάσουν. Κατά την ανάσταση, ο Ιησούς αρχίζει την περίοδο της «πρόσωπον προς πρόσωπον» διδασκαλίας Του επί σαράντα ημέρες. Αυτή η «πρόσωπον προς πρόσωπον» διδασκαλία άρχισε για τον Δανιήλ την εικοστή δευτέρα ημέρα στο δέκατο κεφάλαιο. Εκεί αντιπροσωπεύεται ως τρία βήματα και τρία αγγίγματα, μαζί με έναν διπλασιασμό της ενδυναμώσεως.

Πέντε ημέρες πριν από την ολοκλήρωση των σαράντα ημερών, ακούγεται η προειδοποίηση της σάλπιγγας του Ισλάμ. Η προειδοποίηση του Ισλάμ παριστάνετο από τον όνο τον οποίο ο Χριστός ιπεύσε κατά τη θριαμβευτική είσοδό Του στην Ιερουσαλήμ. Πριν καταβεί από τις πλαγιές του Όρους των Ελαιών στην Ιερουσαλήμ, πρόσταξε πρώτα τους μαθητές Του να υπάγουν και να λύσουν τον όνο.

«Αυτή η όραση δόθηκε το 1847, όταν υπήρχαν μόνον ελάχιστοι από τους αδελφούς της Δευτέρας Παρουσίας που τηρούσαν το Σάββατο, και από αυτούς λίγοι μόνον υπέθεταν ότι η τήρησή του ήταν αρκετά σπουδαία ώστε να χαράσσει διαχωριστική γραμμή μεταξύ του λαού του Θεού και των απίστων. Τώρα αρχίζει να διακρίνεται η εκπλήρωση εκείνης της όρασης. “Η έναρξη εκείνου του καιρού της θλίψεως”, που αναφέρεται εδώ, δεν αναφέρεται στον χρόνο κατά τον οποίο οι πληγές θα αρχίσουν να εκχύνονται, αλλά σε μια σύντομη περίοδο ακριβώς πριν εκχυθούν, ενώ ο Χριστός βρίσκεται στο αγιαστήριο. Κατά τον καιρό εκείνο, ενώ το έργο της σωτηρίας πλησιάζει στο τέλος του, θλίψη θα έρχεται επάνω στη γη, και τα έθνη θα οργίζονται, όμως θα συγκρατούνται ώστε να μην εμποδίσουν το έργο του τρίτου αγγέλου. Κατά τον καιρό εκείνο θα έλθει η “όψιμη βροχή”, ή αναζωογόνηση από την παρουσία του Κυρίου, για να δώσει δύναμη στη δυνατή φωνή του τρίτου αγγέλου και να προετοιμάσει τους αγίους ώστε να σταθούν κατά την περίοδο όταν οι επτά έσχατες πληγές θα εκχυθούν». *Early Writings*, 85.

Στις 9/11 διέταξε τους αγγέλους Του να λύσουν τον όνο, και κατόπιν ο μικρότερος Γεώργιος Μπους συγκράτησε τον όνο. Ο Κύριος προτυπώνει τον πρώτο άγγελο, διότι αυτός διακήρυξε το πρώτο διάταγμα. Επομένως, αντιπροσωπεύει τόσο την 11η Αυγούστου 1840 όσο και την 9/11, και κατά την 9/11 το Ισλάμ, όπως εκπροσωπείται από την «οργή των εθνών», αφέθηκε ελεύθερο και έπειτα κρατήθηκε υπό έλεγχο. Εκείνον τον καιρό άρχισε να πέφτει η όψιμη βροχή. Ο Κύριος αντιπροσωπεύει και τα δύο ορόσημα του Ισλάμ, την 11η Αυγούστου 1840 και την 9/11.

«Επί τρεις εβδομάδες ο Γαβριήλ πάλευε με τις δυνάμεις του σκότους, επιζητώντας να εξουδετερώσει τις επιρροές που ενεργούσαν επάνω στη διάνοια του Κύριου· και πριν λήξει η σύγκρουση, ο Ίδιος ο Χριστός ήλθε προς βοήθειαν του Γαβριήλ. “Ο άρχων του βασιλείου της Περσίας με αντιστάθηκε είκοσι μία ημέρες”, δηλώνει ο Γαβριήλ· “αλλά, ιδού, ο Μιχαήλ, ένας εκ των πρώτων αρχόντων, ήλθε να με βοηθήσει· και εγώ παρέμεινα εκεί μετά των βασιλέων της Περσίας”. Δανιήλ 10:13. Ό,τι μπορούσε να πράξει ο ουρανός υπέρ του λαού του Θεού, επράχθη. Η νίκη τελικώς εκερδήθη· οι δυνάμεις του εχθρού εκρατήθησαν υπό έλεγχο όλες τις

ημέρες του Κύρου και όλες τις ημέρες του υιού του, Καμβύση, ο οποίος εβασίλευσε περίπου επτάμισι έτη». Prophets and Kings, 571.

Κύρος, 11 Αυγούστου 1840, όταν έπαυσε η οθωμανική υπεροχή, όπως το εξέφραζαν οι πρωτοπόροι, το Ισλάμ του δευτέρου ουαί τέθηκε υπό περιορισμό. Ο περιορισμός αυτός σήμανε την ολοκλήρωση της χρονικής προφητείας των τριακοσίων ενενήντα ενός ετών και δεκαπέντε ημερών, η οποία άρχισε όταν οι τέσσερις άγγελοι, που αντιπροσώπευαν τέσσερις ισλαμικούς σουλτάνους, λύθηκαν από τον έκτο άγγελο, ο οποίος αντιπροσώπευε το δεύτερο ουαί από τα τρία ουαί του Ισλάμ. Στις 9/11 το Ισλάμ έπληξε και κατόπιν περιορίστηκε, όπως παριστάνεται από τον περιορισμό στην ιστορία του Κύρου και του 1840. Και οι τρεις αυτές μαρτυρίες προσδιορίζουν περιορισμό ή λύση του Ισλάμ, και στην αρχή της θριαμβευτικής εισόδου του Χριστού, η όνος λύθηκε.

Το λύσιμο του όνου πριν από τη θριαμβευτική Του είσοδο ταυτοποιεί το μήνυμα της σάλπιγγας που φθάνει πέντε ημέρες πριν από την ανάληψη. Το μήνυμα ότι το Ισλάμ απολύεται εκ νέου, όπως συνέβη την 11η Σεπτεμβρίου, και όπως θα απολυθεί πάλι δεκαπέντε ημέρες αργότερα κατά τον νόμο της Κυριακής, που είναι η Πεντηκοστή, είναι το μήνυμα που σηματοδοτεί την αρχή της Κραυγής του Μεσονυκτίου. Ο όνος που απολύεται σηματοδοτεί την αρχή, ή άλφα, της διακήρυξης του μηνύματος της Κραυγής του Μεσονυκτίου, και κατά τον νόμο της Κυριακής, όπου η Κραυγή του Μεσονυκτίου μεταβάλλεται σε δυνατή κραυγή, το Ισλάμ πλήττει ξανά το θηρίο της γης.

Η περίοδος της Κραυγής του Μεσονυκτίου αρχίζει με ένα άλφα πλήγμα από το Ισλάμ και τελειώνει με ένα ωμέγα πλήγμα από το Ισλάμ. Τα πλήγματα του Ισλάμ κατά των Ηνωμένων Πολιτειών παριστάνονται στη μαρτυρία του Βαλαάμ και της όνου αυτού, η οποία βεβαίως εκτίθεται στο εικοστό δεύτερο κεφάλαιο των Αριθμών. Η μοίρα της Λαοδικέως Εκκλησίας των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας ως του προτεσταντικού κέρατος του θηρίου της γης παριστάνεται στο Ησαΐας 22:22 (εσωτερικό), και η μοίρα του Ρεπουμπλικανικού κέρατος εκτίθεται στα Αριθμοί 22:22 (εξωτερικό) και εξής.

Και ἐξεκαύθη ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπειδὴ ἐπορεύθη· καὶ ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου ἐστάθη ἐν τῇ ὁδῷ ὡς ἀντικείμενος εἰς αὐτόν. Αὐτὸς δὲ ἐπέβαινεν ἐπὶ τῆς ὄνου αὐτοῦ, καὶ οἱ δύο παῖδες αὐτοῦ ἦσαν μετ' αὐτοῦ.

Καὶ ἡ ὄνος εἶδε τὸν ἄγγελον τοῦ Κυρίου ἰστάμενον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ γυμνὴν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ ἐξέκλινε ἡ ὄνος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ καὶ ἐπορεύθη εἰς τὸ πεδῖον· καὶ ἐπάταξεν ὁ Βαλαὰμ τὴν ὄνον, τοῦ ἐπιστρέψαι αὐτὴν εἰς τὴν ὁδόν. Ἀριθμοὶ 22:22, 23.

Στις 11/9, ο Βαλαάμ, ο ψευδοπροφήτης, εκπροσωπώντας τις Ηνωμένες Πολιτείες και τον Γεώργιο Μπους τον νεότερο, επιζητούσε να ολοκληρώσει το έργο που είχε αρχίσει ο πατέρας του, ο Γεώργιος Μπους ο πρεσβύτερος, στην απόπειρα των παγκοσμιοποιητών να ανατρέψουν τις Ηνωμένες Πολιτείες και να εφαρμόσουν αυτό που ο ίδιος αποκάλεσε «μια νέα παγκόσμια τάξη». Το βιβλικό κίνητρο των παγκοσμιοποιητών είναι να θανατώσουν τον λαό του υπολοίπου του Θεού, και ο Γεώργιος Μπους ο νεότερος αντιπροσωπεύει το τέλος της προφητικής κληρονομιάς του πατέρα του, δηλαδή την εισαγωγή μιας «νέας παγκόσμιας τάξης», όπως την αποκάλεσε. Η «νέα παγκόσμια τάξη» του Μπους καταλήγει στην τριπλή ένωση του δράκοντος, του θηρίου και

του ψευδοπροφήτη κατά τον νόμο της Κυριακής, και ο Γεώργιος Μπους ο νεότερος σηματοδοτεί την αρχή της περιόδου που κορυφώνεται στον νόμο της Κυριακής, ο οποίος είναι ο καιρός της σφραγίσεως, ο καιρός της δοκιμασίας της εικόνας του θηρίου, η περίοδος που αντιπροσωπεύεται από την πρώτη φωνή του δέκατου όγδου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως και πολλά ακόμη. Η όνος του Βαλαάμ παρέκαμψε την ατζέντα των παγκοσμιοποιητών έως ότου οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες σφραγισθούν στα μέτωπά τους.

Ωδή ή Ψαλμός του Ασάφ. Μη σιωπήσεις, Θεέ· μη κρατήσεις την ειρήνη σου, και μη μείνεις ακίνητος, Θεέ. Διότι, ιδού, οι εχθροί σου θορυβούν, και όσοι σε μισούν ύψωσαν την κεφαλή. Έλαβαν πανουργίαν συμβουλήν εναντίον του λαού σου, και συνεβουλεύθησαν εναντίον των κεκρυμμένων σου. Είπαν· Ελάτε, και ας εξαλείψουμε αυτούς από του να είναι έθνος, ώστε το όνομα του Ισραήλ να μη είναι πλέον εις ενθύμησιν. Διότι συνεβουλεύθησαν ομού με μίαν γνώμην· συνωμότησαν εναντίον σου. Ψαλμοί 83:1–5.

Οι στίχοι έξι και εξής προσδιορίζουν τους «εχθρούς» ως «δέκα» έθνη, τα οποία παριστάνονται ως δέκα βασιλείς στην Αποκάλυψη δεκαεπτά. Εκεί οι δέκα βασιλείς έχουν μία γνώμη, αλλά ο Ασάφ λέγει: «συνεβουλεύθησαν ομοθυμαδόν· συνωμότησαν εναντίον σου». Οι δέκα βασιλείς είναι η παγκοσμιοποιημένη πονηρή συνομοσπονδία των εσχάτων ημερών, η οποία έχει αποφασίσει να «αφανίσει» τον «Ισραήλ», «τους κεκρυμμένους σου», ώστε να μη είναι πλέον «έθνος». Το έργο της συνομοσπονδίας των δέκα βασιλέων, οι οποίοι «υψώνουν» την παπική εξουσία ως την «κεφαλή» της τριπλής ενώσεως, είναι να εξαλείψουν τον πνευματικό «Ισραήλ», ο οποίος είναι κεκρυμμένος «εν τω κρυπτώ του Υψίστου».

Στις 11/9 ο όνος του Ισλάμ εξέτρεψε την ατζέντα του δράκοντος από την πορεία της, διότι ο ισχυρός άγγελος της Αποκάλυψης 18 κατέβηκε έχοντας μάχαιρα στο χέρι Του. Η εσωτερική δοκιμασία τότε ήταν η επιστροφή στις αρχαίες τρίβους. Κατά το σημείο εκείνο, η επανάληψη των Μιλλεριτικών ιστοριών τόσο του πρώτου όσο και του δευτέρου αγγέλου άρχισε να επαναλαμβάνεται, όπως εκτίθεται στην ιστορία των τριών πρώτων εδαφίων του δέκατου ογδού κεφαλαίου της Αποκαλύψεως. Αυτά τα τρία πρώτα εδάφια είναι τα εδάφια τα οποία η Αδελφή Ουάιτ δήλωσε ότι θα εκπληρώνονταν όταν τα μεγάλα κτίρια της Νέας Υόρκης θα κατεδαφίζονταν.

Στις 11/9 εκπληρώθηκε η Αποκάλυψη 18:1–3, και ο παραλληλισμός του πρώτου αγγέλου, ο οποίος κατέβηκε για να φωτίσει τη γη με τη δόξα του στις 11 Αυγούστου 1840, συνδέθηκε τότε με τον δεύτερο άγγελο, ο οποίος ανήγγειλε την πτώση της Βαβυλώνας. Ο Βαλαάμ ήταν σύμβολο του πρώτου αγγέλου, και ο Βαλαάμ συνοδευόταν από τους δύο υπηρέτες του, οι οποίοι αντιπροσώπευαν τον δεύτερο άγγελο.

Στην απεικόνιση του Βαλαάμ σχετικά με το Ρεπουμπλικανικό κέρασ του ψευδοπροφήτη, ο Βαλαάμ επρόκειτο να έχει ακόμη δύο αντιπαράθεσεις με την όνο του Ισλάμ. Κατά την τρίτη αντιπαράθεση η όνος θα «μιλούσε», και η ομιλία της προφητείας σηματοδοτεί τον νόμο της Κυριακής. Στις 7 Οκτωβρίου 2023 η όνος έπληξε ξανά, όχι όμως την πνευματική σύγχρονη ένδοξη γη. Έπληξε την κυριολεκτική αρχαία ένδοξη γη, και ο Βαλαάμ και η όνος του βρίσκονταν πλέον στη δεύτερη αντιπαράθεσή τους.

Αλλά ο άγγελος του Κυρίου στάθηκε σε ένα μονοπάτι των αμπελώνων, έχοντας τοίχο από τη μία πλευρά και τοίχο από την άλλη. Και όταν η όνος είδε τον άγγελο του Κυρίου, στριμώχτηκε προς τον τοίχο και συνέθλιψε το πόδι του Βαλαάμ επάνω στον τοίχο· και αυτός την χτύπησε πάλι. Αριθμοί 22:24, 25.

Ο αμπελώνας του αρχαίου Ισραήλ απεικονίζει τον αμπελώνα του Λαοδικειανού Αντβεντισμού της Εβδόμης Ημέρας. Αμφότεροι είναι ο λαός της διαθήκης, στον οποίο ανατέθηκε η ευθύνη να είναι οι θεματοφύλακες του Νόμου του Θεού, ο οποίος συμβολίζεται ως «τείχος» και αποτελεί ένα από τα στοιχεία που συνθέτουν τον αμπελώνα.

Τί άλλο ήτο δυνατόν να γίνη εις τον αμπελώνα μου, το οποίον δεν έκαμα εις αυτόν; διατί, ενώ επερίμενα να φέρη σταφύλια, έφερε αγριοστάφυλα; Και τώρα ελάτε· θέλω σας ειπέ τί θέλω κάμει εις τον αμπελώνα μου· θέλω αφαιρέσει τον φραγμόν αυτού, και θέλει καταφαγωθή· και θέλω καταρρίψει τον τοίχον αυτού, και θέλει καταπατηθή. Ησαΐας 5:4, 5.

Τόσο ο αρχαίος κυριολεκτικός όσο και ο σύγχρονος πνευματικός Ισραήλ επαναστάτησαν και απέρριψαν τις ιερές τους ευθύνες. Από την 11η Σεπτεμβρίου έως τον νόμο της Κυριακής, ένα προφητικό ζήτημα παριστάνεται με έναν «τοίχο». Το προφητικό ζήτημα είναι η καταστροφή του «τοίχου» του χωρισμού εκκλησίας και κράτους μέσα στο Σύνταγμα των Ηνωμένων Πολιτειών. Κατά την 11η Σεπτεμβρίου ο Bush εφάρμοσε τον Patriot Act, ο οποίος υπήρξε ένα μείζον βήμα στην ανατροπή του Συντάγματος, διότι τότε ήταν που η φιλοσοφία η οποία καθοδηγούσε το Σύνταγμα ανετράπη, όταν οι αρχές του ρωμαϊκού δικαίου, το οποίο ισχυρίζεται ότι ένας άνθρωπος είναι ένοχος έως ότου αποδειχθεί αθώος, έγιναν αποδεκτές υπεράνω της αρχής του αγγλικού δικαίου, το οποίο υποστηρίζει ότι ένας άνθρωπος είναι αθώος έως ότου αποδειχθεί ένοχος.

Η περίοδος από την 11η Σεπτεμβρίου έως τον νόμο της Κυριακής περιέχει προφητικές αναφορές σε «τείχη». Το Ισλάμ, συντρίβοντας τα τείχη ως η όνος του Βαλαάμ, υποδεικνύει ότι ακριβώς το ζήτημα του Ισλάμ είναι εκείνο που θα παράσχει την παραπλανημένη λογική για την ανατροπή των αρχών που περιέχονται στο Σύνταγμα. Με αυτή την προφητική έννοια, το Ισλάμ, ένας βιβλικός ψευδοπροφήτης, είναι εκείνο που πλανά τις Ηνωμένες Πολιτείες κατά τον καιρό της δοκιμασίας της εικόνας του θηρίου, όπως και ο ψευδοπροφήτης των Ηνωμένων Πολιτειών πλανά ολόκληρο τον κόσμο κατά τον καιρό της παγκόσμιας δοκιμασίας της εικόνας του θηρίου.

Στις 7 Οκτωβρίου 2023, ο όνος του Ισλάμ επιτέθηκε στην αρχαία, κυριολεκτική ένδοξη γη, και όταν ο όνος λυθεί πριν από τη διακήρυξη της Κραυγής του Μεσονυκτίου, το Ισλάμ θα πλήξει εκ νέου τις Ηνωμένες Πολιτείες, τη σύγχρονη πνευματική ένδοξη γη, όπως έπραξε κατά την 11η Σεπτεμβρίου. Τη δεύτερη φορά που ο Βαλαάμ κτυπά τον όνο, πρόκειται για τον δεύτερο άγγελο, και ο δεύτερος άγγελος πάντοτε παράγει διπλασιασμό, όπως παριστάνεται από «μονοπάτι αμπελώνων» με δύο τοίχους.

Και ο άγγελος του Κυρίου προχώρησε ακόμη περισσότερο και στάθηκε σε στενό τόπο, όπου δεν υπήρχε οδός να στραφεί ούτε προς τα δεξιά ούτε προς τα αριστερά. Και όταν η όνος είδε τον άγγελο του Κυρίου, έπεσε κάτω υπό τον Βαλαάμ· και εξήφθη ο θυμός του Βαλαάμ, και εκτύπησε την όνον με ράβδο. Και ο Κύριος ήνοιξε το στόμα της όνος, και είπε προς τον Βαλαάμ· Τι σοι έπραξα, ότι με εκτύπησας ταύτας τας τρεις φορές; Αριθμοί 22:26–28.

Όταν εξετάζουμε προσεκτικότερα τα εδάφια είκοσι δύο και τρία ακόμη, διαπιστώνουμε ότι στην πραγματικότητα στο εδάφιο είκοσι τρία χτυπιέται η όνος για πρώτη φορά.

Και ἐξήφθη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ, διότι ἐπορεύετο· καὶ ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου ἐστάθη ἐν τῇ ὁδῷ ἀντίδικος εἰς αὐτόν. Καὶ αὐτὸς ἐπέβαινεν ἐπὶ τῆς ὄνου αὐτοῦ, καὶ οἱ δύο δοῦλοι αὐτοῦ ἦσαν μετ' αὐτοῦ.

Καὶ ἡ ὄνος εἶδε τὸν ἄγγελον τοῦ Κυρίου ἐστῶτα ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ γεγυμνωμένην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ ἡ ὄνος ἐξέκλινεν ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ ἐπορεύθη εἰς τὸ πεδῖον· καὶ ὁ Βαλαάμ ἐπάταξε τὴν ὄνον, διὰ νὰ τὴν ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ὁδόν. Ἀριθμοὶ 22:22, 23.

Ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐναντίον τοῦ Βαλαάμ ἐπειδὴ ἀποδέχθηκε τὸ αἴτημα νὰ γίνῃ ψευδοπροφήτης ἦταν παράλληλη πρὸς τὸ ὅτι ὁ Χριστὸς ἔθεσε τέλος στὸν διάλογό Του με τοὺς φιλονεικούντες Ἰουδαίους στὸ τελευταῖο εἶδος τοῦ Ματθαίου 22. Τὸ εἶδος εἶκοσι τρία τοῦ Αριθμοῦ 22 ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ κεφάλαιο 23 τοῦ Ματθαίου, καὶ τὰ εἶδη εἶκοσι τέσσερα καὶ εἶκοσι πέντε τοῦ Αριθμοῦ ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὰ κεφάλαια 24 καὶ 25 τοῦ Ματθαίου. Τὰ εἶδη εἶκοσι ἕξι, εἶκοσι ἑπτὰ καὶ εἶκοσι οκτῶ ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὰ κεφάλαια 26, 27, 28 τοῦ Ματθαίου.

Τὸ Ματθαῖον 23 εἶναι ὁ πρῶτος ἄγγελος, τὸ 24 καὶ τὸ 25 εἶναι ὁ δεύτερος ἄγγελος, καὶ τὸ 26, τὸ 27 καὶ τὸ 28 εἶναι ὁ τρίτος ἄγγελος. Στὸ Αριθμοῦ 22, τὸ εἶδος 23 εἶναι ὁ πρῶτος ἄγγελος, τὰ εἶδη 24 καὶ 25 εἶναι ὁ δεύτερος ἄγγελος, καὶ τὰ εἶδη 26, 27 καὶ 28 εἶναι ὁ τρίτος ἄγγελος. Τὸ Κατὰ Ματθαῖον ἀπευθύνεται στὸν λαὸ τῆς διαθήκης, παλαιὸ καὶ νέο· τὸ Αριθμοῦ προσδιορίζει τὸν ρόλο τοῦ Ἰσλάμ ὡς εργαλείου παιδείας τοῦ Θεοῦ ἐπάνω στὴ λατρεία τῆς Κυριακῆς, ἡ ὁποία ἀρχίζει στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες καὶ κατόπιν στὸν κόσμον. Μετὰ τὸ τρίτο πλήγμα, ὅταν ἡ ὄνος μιλά, ὁ Βαλαάμ φωτίζεται ὡς πρὸς ἐκεῖνο που μόλις εἶχε συμβεῖ.

Τότε ὁ Κύριος ἀνοίξε τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Βαλαάμ, καὶ εἶδε τὸν ἄγγελο τοῦ Κυρίου νὰ στέκεται στὸν δρόμον, με τὴ ῥομφαία τοῦ γυμνωμένην ἐν τῇ χειρὶ· καὶ ἐκλίνε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπέσει πρηνῆς κατὰ πρόσωπον. Καὶ ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου εἶπε πρὸς αὐτόν: Γιατί ἐκτύπησες τὴν ὄνον σου αὐτὲς τρεῖς φορές; ἰδοὺ, ἐγὼ ἐξήλθα γιὰ νὰ ἐναντιωθῶ σοι σένα, ἐπειδὴ ἡ ὁδός σου εἶναι διεστραμμένη ἐνώπιόν μου· καὶ ἡ ὄνος με εἶδε, καὶ ἐξέκλινε ἀπὸ ἐμένα αὐτὲς τρεῖς φορές· ἀν δὲν εἶχε ἐκκλίνει ἀπὸ ἐμένα, βεβαίως τώρα θὰ εἶχα θανατώσει ἐσένα καὶ θὰ εἶχα διαφυλάξει ἐκείνη ζωντανή. Καὶ ὁ Βαλαάμ εἶπε πρὸς τὸν ἄγγελο τοῦ Κυρίου: Ἥμαρτον· διότι δὲν ἐγνώριζα ὅτι ἐσὺ ἐστέκεις στὸν δρόμον ἐναντίον μου· τώρα, λοιπόν, ἀν αὐτὸ εἶναι κακὸ ἐνώπιόν σου, θὰ ἐπιστρέψω πάλιν. Αριθμοὶ 22:31–34.

Ὁ Βαλαάμ ἀντιπροσωπεύει τὸν ψευδοπροφήτη, ὁ ὁποῖός εἶναι οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες, που ὀμιλοῦν ὡς δράκων κατὰ τὸν νόμον τῆς Κυριακῆς. Κατὰ τὸν νόμον τῆς Κυριακῆς, ὅταν φωτίζεται, ἀντιπροσωπεύει ἐκείνους που ἐξακολουθοῦν νὰ βρίσκονται στὴ Βαβυλώνα, οἱ ὁποῖοι τότε ἀφυπνίζονται ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ νόμου τῆς Κυριακῆς καὶ καλοῦνται νὰ ἐξέλθουν ἀπὸ τὴ Βαβυλώνα.

Πέντε ἡμέρες διδασκαλίας ἐνός μηνύματος ἀζύμων ἀπὸ τὸν Miller, ἔπειτα τριάντα ἡμέρες κατὰ τις ὁποῖες ὁ Χριστὸς διδάσκει τοὺς ἱερεῖς Του, οἱ ὁποῖοι παριστάνονται ἀπὸ τὸ τριάντα, πράγμα που ὀδηγεῖ στὸ προειδοποιητικὸ μήνυμα τῆς σάλπιγγας περὶ τοῦ λυσίματος τοῦ ὄνου, τὸ ὁποῖο προηγείται κατὰ πέντε ἡμέρες τῆς υψώσεως τοῦ σηματοφόρου σημείου, τὸ ὁποῖο προηγείται κατὰ

πέντε ημέρες της κλειστής θύρας στην παραβολή των δέκα παρθένων, το οποίο προηγείται κατά πέντε ημέρες του Πεντηκοστιανού νόμου της Κυριακής, ο οποίος εισάγει την επταήμερη περίοδο της Σκηνοπηγίας, η οποία είναι η πλήρης έκχυση της όψιμης βροχής κατά την κρίση του νόμου της Κυριακής, διότι η δοκιμασία εκείνης της περιόδου αφορά την έβδομη ημέρα.

Ο αριθμός πέντε είναι σύμβολο των παρθένων, είτε φρονίμων είτε μωρών. Ο αριθμός τριάντα είναι σύμβολο των ιερέων, πράγμα το οποίο δηλώνει το όνομα του Λευιτικού. Ο αριθμός επτά είναι το Σάββατο. Το εικοστό τρίτο κεφάλαιο του Λευιτικού απεικονίζει την ιστορία των ιερέων, των Λευιτών του Μαλαχία τρία, των φρονίμων παρθένων και των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων κατά τον καιρό της δοκιμασίας του Σαββάτου.

Θα συνεχίσουμε αυτά τα ζητήματα στο επόμενο άρθρο.